

Ehl-i Sünnet Savunması Kitaplığı: 18

EHL-İ KİTAP CEHENNEM EHLİDİR

Sinan Yılmaz

Ehl-i Sūnnet Savunması Kitaplığı: 18

EHL-İ KİTAP CEHENNEM EHLİDİR

Sinan Yılmaz

İÇİNDEKİLER

Giriş	3
Ehl-i fetret kimdir ve ehli necat mıdır?	4
Ehl-i Kitabın cehennem ehli olduğunun delilleri	6
1. Kim İslam'dan başka din ararsa ondan asla kabul edilmez.	6
2. Allah Hristiyanlara “Onlar kâfirdir.” diyor mu?	8
3. Allah Yahudilere neler emrediyor?	10
4. Yahudiler Tevrat'ı tahrif etmiş midir?	12
5. Allah Yahudilere lanet etmiş midir?	14
6. Ehli Kitap hangi şartla hidayet üzere olabilir?	16
7. Allah'ın ayetlerini inkâr edenlerin akıbeti!	18
8. Ehl-i kitaba yapılan davet	20
9. Yahudi ve Hristiyanlar hangi şartla mükâfat görebilirler?	23
10. Yahudi ve Hristiyanlara yapılan tehdit	24
11. Tek bir peygamberi inkâr eden kâfir olur	27
12. Ehl-i kitap Cennet ehli olsaydı, onları dost tutmamız yasaklanır mıydı?	29
13. İmanı olmayan cennete asla giremez.	31
14. Ehl-i kitap Kur'an'ı kabul etmedikçe doğru yol üzere değildir.	32
15. Allah'a şirk koşanlar cennete girebilir mi?	34
Ehl-i kitab'ın cennete gireceğini söyleyenlerin iddialarına cevaplar	36

Giriş GİRİŞ

Bazı sözde ilahiyatçılar, Ehl-i kitap olan Yahudi ve Hristiyanların, cennet ehli olduğunu söylemektedirler. Bizler, onların bu sözlerinin ne kadar yanlış olduğunu ve Ehl-i kitabın cehennem ehli olduğunu, inşallah kati bir surette ispat edeceğiz.

Biz “**ehl-i kitap, cehennem ehlidir**” derken, **Peygamber Efendimiz (asm)’ı duymuş, işitmiş; ama iman etmemiş Yahudi ve Hristiyanları** kastediyoruz.

Konuya, “**Ehl-i fetret, ehl-i necat mıdır?**” sorusunun, cevabıyla başlayalım.

Ehl-i fetret kimdir ve ehli necat mıdır?

Ehl-i fetret; iki peygamber arasında yaşamış ve bunlardan birine ulaşamamış kişidir. Bu kişinin amelle mükellef olmadığı hususunda, ittifak vardır. Çünkü namaz, oruç, hac ve bunlar gibi bir amelle mükellef olabilmek için, bir peygamberin irşadına ve o ameli öğretmesine ihtiyaç vardır. Ehl-i fetret bir peygambere ulaşamadığı için, amelle mükellef olmaz.

- Peki, Allah'ı bilmekle mükellef midir?

Bu hususta ihtilaf vardır. Malumunuz **Ehl-i sünnet** itikatta 2 mezhepten oluşur. Bunlar **Eşari ve Maturidi mezhepleridir.** İmam Eşari Hazretlerine göre, Ehl-i fetret Allah'ı bilmekle de mükellef değildir. İmam Maturidi ise, Allah'ı bilmekle mükellef olduğunu söylemiştir.

İmam Maturidi der ki: Allah ona akıl vermiş ve bu alemi, varlığının nişanlarıyla doldurmuştur. Kişi bir peygambere yetişemese de aklıyla Allah'ı bulabilir ve bulmakla yükümlüdür. İmam Eşari'ye göre ise, akıl tek başına Allah'ı bulamaz...

Peki, biz hangi görüşü kabul edeceğiz?

Biz iki görüşü de bilip, işin hakikatini, Allah'ın ilmine havale edeceğiz. Hz. Musa gibi, Allah'a teslim olacağız.

Hz. Musa Firavun'u hakka davet ettiğinde, Firavun şöyle demiştir:

قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَى Firavun dedi ki: Öyle ise (putlara tapan) önceki nesillerin hâli ne olacak? **قَالَ عَلِمَهَا عِنْدَ رَبِّي** Hz. Musa dedi ki: Onların ilmi, Rabbimin katında bir kitaptadır. **لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنْسَى** Rabbim ne şaşırır, ne de unuttur. (Tâhâ, 20/51-52)

Biraz da Hz. Musa gibi olmak lazım. Hz. Musa, Firavun'un, **“Önceki nesillerin hali ne olacak?”** sorusuna, bizim gibi cevap vermiyor. Sebebi, Allah'ın adaletine olan teslimiyeti. Ne olacaksa olacak, olan da adalet ve hak olacak. İşte bu cevap, kâmil bir imanın neticesidir.

Bizler ise, her şeyin tek ve net cevabını istiyoruz. Hâlbuki Allah Teala, her şeyi açık bir şekilde beyan etmemiştir. Bazı meseleler açıktır, bazı meseleler kapalıdır. Ehl-i fetretin amelle mükellef olmadığını, Rabbimiz açıkça belirtmiş. Bu sebeple de bu meselede ittifak olmuş. Ama imanla mükellef olup olmadığını, açıkça beyan etmemiş. Eldeki delillerden, **İmam Eşari**, imanla da mükellef olmadığını, **İmam Maturidi** ise, imanla mükellef olduğunu çıkarmış. Sonra da işin doğrusunu, Allah'ın ilmine havale etmişler. İmam Eşari mi isabet etmiş, yoksa İmam Maturidi mi isabet etmiş, ahirette ortaya çıkacaktır. Zaten âlimler, hükmü açık olmayan bir mesele hakkında, Kur'an ve sünnetten hüküm çıkarmışlar, sonra işin hakikatini Allah'a havale ederek, **“En doğrusunu Allah bilir.”** demişler. Ehl-i fetretin, imanla mükellef olup olmadığını da en iyi Allah bilir. Biz iki hükmü beyan ettik...

Ehl-i kitabın durumuna gelince, bunlar içinde, Peygamber Efendimiz (asm)'ı hiç duymayan varsa, bunlar ehl-i necat olup cennetliktir. Teknolojinin bu kadar geliştiği bir zamanda, böyle bir kişi var mıdır, bunu bilemeyiz. Eğer varsa, hükmü budur...

Ehl-i kitabın ikinci grubu ise, **Peygamberimiz (asm)'ı işitmiş ve duymuş olanlardır.** Bunlar Peygamberimiz (asm)'e iman etmezse, cehennem ehlidir. Kendi dinlerine olan bağlılıkları, bunları kurtarmaz.

Bir de bu ikisinin arasında kalan bir grup vardır. Bunlar Peygamberimiz (asm)’ı duymuş, ama **Peygamberimiz (asm) onlara kötü bir kişi olarak tanıtılmış.** Bunlar Efendimiz hakkında, iyi hiçbir şey duymamış, mucizelerini işitmemiş, Kur’an’dan haberdar olmamış kişilerdir. **Bu kişiler hakkında alimler sükut etmiş ve kesin bir fetva vermemişlerdir.** “**Belki Allah onları affeder, belki de cehenneme atar.**” demişlerdir. En doğrusunu Allah bilir...

Bizler bundan sonra “**Ehl-i kitap**” dediğimizde, ikinci grubu kastediyoruz. Yani Efendimiz (asm)’ı duymuş, işitmiş; ama iman etmemiş olanları kastediyoruz.

Bizler burada, ikinci gruptaki Yahudi ve Hristiyanların, cehennem ehli olduğunu, Kur’an’ın ayetleriyle ispat edeceğiz. Buradaki amacımız, sadece Allah’ın hükmünü beyan etmektir. Allah, “**Onlar cehenneme girecek.**” dediği için, biz bu fikri savunuyoruz. Eğer Allah, onların cennete gideceğini beyan buyursaydı, bunu kabul eder, hiç itiraz etmeden bunu savunurduk. Yani Ehl-i kitabı cehenneme sokan biz değiliz, Allah... Bizim tek yaptığımız, Allah’ın hükmünü, Allah’ın ayetleriyle ispat etmekten ibarettir. Başka bir şey değildir.

Ehl-i Kitabın cehennem ehli olduğunun delilleri

1. Kim İslam’dan başka din ararsa ondan asla kabul edilmez.

Birinci delilimiz şudur: Âl-i İmran suresinin, 19. ayetinde şöyle buyrulmuş:

إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ Şüphesiz Allah katında din,

İslam'dır. (Âl-i İmran, 3/19)

85. ayette de şöyle buyrulmuş:

وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا Kim İslam'dan başka din ararsa وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ ondan asla kabul edilmez ve o ahirette hüsranda olanlardandır. (Âl-i İmran, 3/85)

Şimdi bu ayetleri tahlil edelim:

Surenin 19. ayetinde, **“Şüphesiz Allah katında din, İslam'dır.”** buyrulmuş. Bu beyandan anlıyoruz ki; İslam'dan başka dinler, Allah katında din değildir. O halde Yahudilik, Hristiyanlık, Budizm ve din namına ne varsa, Allah indinde bunlar din değildir. Tek din vardır, o da İslam'dır.

Peki, **bu dinlerin mensupları ne olacak?** Allah onlara nasıl muamele edecek?

85. ayet, bu sorumuza cevaben der ki:

“Kim İslam'dan başka din ararsa, -o din- ondan asla kabul edilmez. Ve o, ahirette hüsranda olanlardandır.” (Âl-i İmran, 3/85)

Mesela, birisi İslam'ı terk edip Yahudi oldu ve Yahudilik dininin bütün gereklerini yerine getirdi. Veya Hristiyan oldu ve dinine göre yaşadı. Bu kişi hakkında Allah diyor ki: **İbadetini, itaatini, hiçbir şeyi ondan asla kabul etmem. Ve onu ahirette, hüsranda olanlardan eylerim.**

Ayetin manası bu kadar açıkken ve başka bir manaya gelme ihtimali yokken, nasıl oluyor da bazı ilahiyatçılar, Ehl-i kitabın

cennete gireceğini söylüyorlar?

- Allah, **“Katımda tek din İslam’dır.”** diyor. Onlar, “Ha-yır, başka dinler de var.” diyorlar.
- Allah, **“Kim İslam’dan başka din ararsa, ben onu asla kabul etmem.”** diyor. Onlar, “Yok yok, kabul edersin.” diyorlar.
- Allah, **“İslam’dan başka din arayanı, ahirette hüsrana uğratacağım.”** diyor. Onlar, “Ne hüsranı! Allah onları cennete sokacak.” diyorlar.

Yahu bu nasıl iştir!.. Ayetin hükmü bu kadar açıkken; insan nasıl yanılır, nasıl şaşırır? Bu insanın ya aklı olmamalı ya da bile bile bu yalanı söylemeli... Eğer bunlar cehaletten söylüyorlarsa, zaten bunun bir değeri yoktur. Yok eğer ilme dayanarak bunu söylüyorlarsa bilsinler ki, bu iftiraları elbette cezasız kalmaz.

2. Allah Hristiyanlara “Onlar kâfirdir.” diyor mu?

İkinci delilimiz şu: Maide suresinin, 72. ayetinde şöyle buyurulmuş:

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ Şüphesiz o kişiler kâfir olmuştur -*Kimdir kâfir olan bu kişiler?*- **قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ** “Şüphesiz Allah, Meryem oğlu Mesih’in -yani Hz. İsa’nın- kendisidir.” diyenler. (Maide, 5/72)

Bir sonraki ayette de şöyle buyurulmuş:

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ Şüphesiz o kişiler de kâfir olmuştur -*Bunlar kimdir?*- **قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ** “Allah, üçün üçüncüsüdür.” diyenler. -Yani teslis akidesine inanan Hristiyanlar da kâfir olmuştur.- **وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهٌ وَاحِدٌ** Hâlbuki tek bir ilâhtan başka hiçbir ilâh yoktur. **وَإِنْ لَمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ** Eğer onlar bu söylediklerinden vazgeçmezlerse **لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ**

عَذَابٌ أَلِيمٌ onlardan kâfir olanlara elim bir azap dokunacaktır. (Maide, 5/73)

Şimdi bu ayetleri tahlil edelim:

Surenin 72. ayetinde şöyle buyruldu:

“Şüphesiz Allah, Meryem oğlu Mesih’in kendisidir.” diyenler kâfir olmuştur.

Bu ayette belirtilen fırka, Allah Teâlâ’nın, Hz. İsa’nın zatına hulul ettiğine ve Hz. İsa’nın zatıyla birleştiğine inanan fırkadır. Bunlar, Hristiyanlar içinde bir zümredir. Allah Teala, bu kişilerin kâfir olduğunu, açıkça beyan buyurmuştur.

Surenin 73. ayetinde ise, şöyle denilerek başka bir firkadan bahsedilir:

“Şüphesiz Allah, üçün üçüncüsüdür.” diyenler de kâfir olmuştur.

Ayetteki “üçün üçüncüsü” ifadesi, “üç ilâhın birisi” veya “üç ilahtan birincisi” manasındadır. Bu, Hristiyanların teslis inancıdır. Allah, teslise inananların da kâfir olduğunu beyan buyurmuş ve onları şöyle uyarmış:

“Eğer onlar bu söylediklerinden vazgeçmezlerse, onlara elim bir azap dokunacaktır.” (Maide, 5/73)

Peki, **şu andaki Hristiyanlar, bu sözlerinden vazgeçmişler midir?** Hayır! Hâlâ bir kısmı, Allah’ın Hz. İsa’ya hulul ettiğine inanıyor; diğer bir kısmı da teslis inancına inanıyor. Bu inanca göre; Hz. İsa -haşa- Allah’ın oğludur. Mevcut Hristiyanlar, Allah’a şirk koşmakta ve tevhidi hâlâ kabul etmemektedirler. Zaten tevhidi kabul etseler, Müslüman olurlar...

Mesele daha net anlaşılsın diye, şimdi ayetteki hükümleri maddeleyelim:

1. “Allah, Meryem oğlu Mesih’in kendisidir.” diyenler kâfirdir.

2. “Allah, üçün üçüncüsüdür.” diyenler de kâfirdir.

3. Onlar bu sözlerinden vazgeçmezlerse, onlar için elim bir azap vardır.

Çünkü bu durumda kâfirdirler. Kâfir de cehennemde ebedi kalacaktır.

İşte Allah böyle diyor. Sonra bazı ilahiyatçılar çıkıyor, “**Hristiyanlar cennete girecek.**” diyor. Yahu nasıl girecek? Allah onların kâfir olduğunu söylüyor. Onlara elim bir azabın dokunacağını söylüyor. Ayetler bu kadar açık karşımızda dururken, nasıl olur da bir insan, bilhassa bir ilahiyatçı, onların cennete gireceğini söyleyebilir? Bu, Kur’an’a iftira değil de nedir? Allah onların şerrinden, bu ümmeti muhafaza etsin...

3. Allah Yahudilere neler emrediyor?

Üçüncü delilimiz şu: Bakara suresinin 41. ayetinde, Yahudilere hitaben şöyle buyrulmuş:

وَأْمِنُوا بِمَا أَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ **Yanınızdakini tasdik edici olarak indirdiğim şeye iman edin.** -Yani Tevrat’ı tasdik edici olarak indirdiğim Kur’an’a iman edin.- **وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ** **Sakin Kur’an’ı inkâr edenlerin ilki olmayın!** (Bakara, 2/41)

Bir sonraki ayette de şöyle buyrulmuş:

وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ **Hakkı batılla karıştırmayın!** -Yani Tevrat’taki hak olan hükümleri değiştirip, kendi batıl sözünüzü,

Allah sözü gibi göstermeyin- وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ve bildiğiniz halde hakkı gizlemeyin! -Buradaki haktan maksat, Efendimiz (asm)'ın peygamberliğidir. Yahudiler bunu bile bile gizliyorlardı.- (Bakara, 2/42)

Bir sonraki ayette, yine Yahudilere hitaben şöyle buyrulmuş:

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ Namazı kılın ve zekatı verin وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ ve rükûa gidenlerle birlikte rükûa gidin. -Yahudiler, rükûsuz ve secdesiz namaz kılarlardı. Bu ayetle onların Müslüman olup, Müslümanlar gibi namaz kılmaları emredilmektedir. (Bakara, 2/43)

Cenab-ı Hak mezkûr ayetlerle, Yahudilere bazı emirler buyurmuş. Şimdi bu emirleri maddeleyelim ve Yahudilerin bu emirlerle, ne kadar uyup uymadığına bakalım:

Birinci Emir: Tevrat'ı tasdik edici olarak indirilen **Kur'an'a iman etmeleri** ve onu inkâr etmemeleri.

Yahudiler Allah'ın bu emrine itaat etmiş mi? Hayır, etmemişler. Kur'an'a iman etmeyip, onu inkâr etmişler.

İkinci Emir: **Hakkı batılla karıştırmamaları.** Yani Tevrat'ın hükümlerini değiştirip, kendi sözlerini, Allah'ın ayeti gibi göstermemeleri.

Yahudiler Allah'ın bu emrine itaat etmiş mi? Hayır, etmemişler. Tevrat'ı tahrif edip, kendi sözlerini, Allah'ın ayetleriyle karıştırmışlar.

Üçüncü Emir: **Bile bile hakkı gizlememeleri.** Buradaki haktan murad, Efendimiz (asm)'ın peygamberliğidir. Efendimizin peygamberliği Tevrat'ta yazılıydı. Bakara suresi, 146. ayetin beyanıyla, Yahudiler Efendimiz (asm)'ı, evlatları gibi tanıyorlardı. Zira

Peygamberimizin sıfatları, Tevrat'ta geçmekteydi. Allah onlara, Efendimiz (asm)'in peygamberliğini saklamamalarını emretti.

Peki, Yahudiler Allah'ın bu emrine itaat etti mi? Hayır, etmediler. Efendimiz (asm)'in peygamberliğini, bile bile sakladılar.

Dördüncü Emir: Rükûa gidenlerle birlikte rükûa gitmelidir. Yani Müslümanlar gibi, secdeli ve rükûlu namaz kılmalarıdır. Tabi bu namazı kılmak için, önce Müslüman olmaları gerekir.

Peki, Yahudiler Allah'ın bu emrine itaat etti mi? Hayır, etmediler. Müslüman olup, rükûlu ve secdeli namazı kılmadılar.

O halde şimdi soruyoruz: **Yahudiler cennete nasıl girecek?** Allah'ın bütün emirlerini çiğneyen Yahudiler, hangi amelleriyle cenneti hak edecek? Allah ne yapın demişse, tersini yapmışlar. Kur'an'ın bu ayetlerini gören birisi, Yahudilerin ehl-i cennet olduğunu, nasıl söyleyebilir? Yahudiler, Allah'ın gazabını celbedecek bu amellerde de hâlâ ısrar etmektedirler. Bu ısrarlarının neticesi de ancak ve ancak cehennemdir.

4. Yahudiler Tevrat'ı tahrif etmiş midir?

Dördüncü delilimizde şöyle bir tahlil yapacağız:

Bakara suresinin 79. ayetinde, Yahudilerin Tevrat'ı tahrif etmeleri, şu şekilde beyan buyrulmuş:

يَكْتُبُونَ الْكِتَابَ O kimselere yazıklar olsun ki قَوْلَ الَّذِينَ
بِأَيْدِيهِمْ Kitapı -yani Tevrat'ı- elleriyle yazıyorlar ثُمَّ يَقُولُونَ
هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ sonra da diyorlar ki: “Bu, Allah katındadır.”
لِيَشْتَرُوا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا Bunu az bir menfaat satın alabilmek için yapıyorlar.
فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ ellerinin yazdılarından dolayı onlara yazıklar olsun! (Bakara, 2/ 79)

Bu ayet-i kerimede Rabbimiz, Yahudilerin Tevrat'ı değiştirdiklerini, açıkça beyan buyurmuş ve **“Onlara yazıklar olsun.”** demiş.

Yahudilerin Tevrat'ı değiştirdikleri, başka ayetlerde de beyan ediliyor. Mesela Bakara suresi 75. ayette şöyle buyrulmuş:

ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ **Onlar Allah'ın sözünü işitirler** يَسْمَعُونَ كَلَامَ اللَّهِ **sonra onu anladıktan sonra değiştirirler** مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ **bildikleri halde bunu yaparlar.** (Bakara, 2/75)

Yine Maide suresi 13. ayette şöyle buyrulmuş:

فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ **Sözlerini bozdukları için on-ları lanetledik** وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً **kalplerini katılaştırdık** يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ **kelimeleri yerlerinden değiştiriyor-lar.** -Yani Tevrat'ı tahrif ediyorlar.- (Maide, 5/13)

Tevrat'ı tahrif ettikleri, Nisa suresi 46. ayette, Maide suresi 41. ayette ve Kur'an'ın başka yerlerinde de geçiyor. Sözü uzatmamak için, bu kadarla iktifa ediyoruz.

şimdi şunu bir düşünelim: Tevrat'ın sahibi olan Allah diyor ki, **“Yahudiler benim kitabımı değiştirdi.”** Bu durumda, Yahudilerin řu anda tabi oldukları kitap, Allah'ın Hz. Musa'ya indirdiği Tevrat değil. Mevcut Tevrat'ın kaçta kaç Allah'a ait, kaçta kaçını Yahudiler elleriyle yazmış, bunu Allah bilir!..

şimdi sorumuz řu:

Ortada Allah'ın kitabı yokken, Tevrat tahrif edilmişken, ayetleri değiştirilmişken, nasıl olur da tahrif edilen bir kitaba tabi olanlar, cennete girebilir?

Kaldı ki, Allah onlara lanet ettiğini beyan buyurmuş. Allah la-

net ettiği kulu, cennetine sokar mı? Allah'ın lanet etmesi demek, rahmetinden mahrum bırakması demektir. **Şimdi soruyoruz:**

- Rahmetten mahrum bırakılanlar, cennete girebilir mi?
- Tevrat'ı tahrif edenler, cennete girebilir mi?
- Tahrif edilmiş, Allah'ın hükümleri yok edilmiş bir kitaba tabi olanlar, cennete girebilir mi?
- Kur'an'ın ifadesiyle, elleriyle yazdıkları bir kitaba uyanlar, cennete girebilir mi?

Hem Allah onların, Tevrat'la amel etmelerinden razı olsaydı, Kur'an'ı nazil eder miydi? Allah, Kur'an'ı ve Efendimiz (asm)'ı gönderiyor; demek mevcut Tevrat'tan ve Yahudilerin halinden razı değil. Razı olmadığı insanları, cennetine sokar mı? Hayır, asla sokmaz.

Bu söylediklerimizin tamamı, Hristiyanlar için de geçerlidir. Çünkü Tevrat gibi İncil de tahrife uğramış ve Allah'ın ayetleri değiştirilmiştir.

5. Allah Yahudilere lanet etmiş midir?

Beşinci delilimiz şu:

Cenab-ı Hak birçok ayet-i kerimede, Yahudilere lanet ettiğini beyan buyurmuş. Mesela Bakara suresinin, 88. ayetinde şöyle geçer:

لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ Allah onlara, küfürleri sebebiyle lanet etmiştir. **فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ** Bundan dolayı pek az iman ederler.

-Yani bir şeye iman etseler, diğerini inkâr ederler. İman edilmesi gereken şeylerin çoğuna, iman etmezler.- (Bakara, 2/88)

Bu ayet-i kerimede, Allah onlara lanet ettiğini beyan buyurmuş. Buna sebep olarak da onların kâfir olmasını göstermiş. Allah Yahudiler hakkında açıkça: **“Onlara lanet ettim, onlar kâfirdir.”** diyor; sonra birileri çıkıp, **“Ehl-i kitap cennete girecek.”** diyor. Yahu bu ayeti hiç mi görmüyorlar? Hadi bu ayeti görmüyorlar; iyi de onların kâfir olduğu ve Allah’ın onlara lanet ettiği, daha birçok ayette geçiyor, bunları da mı görmüyorlar?

Mesela, Nisa suresi 46. ayette şöyle buyurulmuş:

وَلَكِنْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ **Lakin Allah onları, küfürleri sebebiyle lanetlemiştir.** (Nisa, 4/46)

Maide suresi 13. ayette şöyle buyurulmuş:

فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ **Sözlerini bozmaları sebebiyle onları lanetledik.** -Yani Hz. Muhammed (asm)’a iman edeceklerine dair, önceden verdikleri sözleri bozmaları sebebiyle, onları lanetledik.- (Maide, 5/13)

Maide suresi 78. ayette de şöyle buyurulmuş:

لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ **İsrâiloğullarından kâfir olanlara lanet edilmiştir.** -İsrâiloğulları ifadesiyle Yahudiler kastedilir. Yahudilerden kâfir olanlar da İslam’a girmeyenlerdir. Abdullah İbni Selam gibi bazı Yahudiler, İslam’a girdikleri için, onlar müstesna tutulmuştur.- (Maide, 5/78)

Bunlar gibi daha birçok ayette, Allah Yahudilere lanet ettiğini beyan buyurmuş. Allah’ın laneti, rahmetinden mahrum bırakmasıdır. Allah, **“Ben Yahudileri rahmetinden mahrum bıraktım.”** diyor; sonra birileri çıkıyor, **“Ehl-i kitap cennete girecek.”** diyor. Bu, Allah’a ve Kur’an’a iftira değil de nedir, insafınıza bırakıyorum...

6. Ehli Kitap hangi şartla hidayet üzere olabilir?

Altıncı delilimiz şudur:

Bakara suresinin, 137. ayetinde şöyle buyurulmuş:

فَإِنْ آمَنُوا بِمِثْلِ مَا آمَنْتُ بِهِ Eğer onlar -Yani Yahudiler ve Hristiyanlar- **سِزİN İMAN ETTİĞİNİZ GİBİ İMAN EDERLERSE** **فَقَدْ** **شُPHESİZ HİDAYETE ERMİŞ OLURLAR. وَإِنْ تَوَلَّوْا** Eğer yüz çevirirlerse **فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ** onlar ancak bir düşmanlık içindedirler. (Bakara, 2/137)

Şimdi bu ayetin tahlilini yapalım:

Ayetin başında, **“Eğer onlar, sizin iman ettiğiniz gibi iman ederlerse...”** buyurulmuş. Bu cümle Arapçada bir şart cümlesidir. Kendinden sonra gelen cümleye de ceza veya cevap cümlesi denir. Ceza cümlesinin tahakkuku, şartın tahakkukuna bağlıdır...

Bu ayetteki şart ne? **Şart, onların bizim iman ettiğimiz gibi iman etmesi.**

Peki, bizim iman etmemiz nasıl? Bizim imanımız şöyle; biz Allah'ı evlattan tenzih ederiz; eşten tenzih ederiz; Allah'ın birliğine iman ederiz; Hz. Muhammed (asm)'ın, Allah'ın peygamberi olduğuna iman ederiz; Kur'an'ın, Allah'ın kelamı olduğuna iman ederiz ve hâkezâ... İşte bizim imanımız bu.

Peki, onlar bizim imanımız gibi iman ederse, ne olacak?

Ayet diyor ki: **فَقَدْ اهْتَدَوْا** **Şüphesiz hidayete ermiş olurlar.** Demek onların hidayete ermesi, bizim gibi iman etmelerine bağlı. Bu durumda, ayetin mana-yı muhalifi de şu olur:

Eğer bizim iman ettiğimiz gibi iman etmezlerse, onlar hidayet üzere değillerdir.

Şimdi soruyoruz:

- Yahudiler ve Hristiyanlar, bizim iman ettiğimiz gibi iman ediyorlar mı?

- Peygamberimize inanıyorlar mı?

- Kur'an'a inanıyorlar mı?

- İslam'a inanıyorlar mı?..

Yoo, hiçbirine inanmıyorlar. Bakın, onların hidayete ermesi, bizim gibi iman etme şartına bağlanmış. Bizim gibi iman etmediklerine göre, onlar hidayette değillerdir.

Şimdi şunu soruyoruz:

- Hidayette olmayan, cennete nasıl girecek?

Hem de onların hidayetsizliği, ameli bir hidayetsizlik de değil; itikadi ve imani bir hidayetsizlik. İmandaki hidayetten zerre miskal nasipleri olmayan, Allah'a eş ve evlat isnat eden, cennette ebedi bir saadete nasıl mazhar olur?

Şimdi de ayetin devamına bakalım:

وَإِنْ تَوَلَّوْا Eğer yüz çevirirlerse -Yani sizin gibi iman etmezlerse, Müslüman olmazlarsa- **فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ** şüphesiz onlar **bir düşmanlık içindedirler.** (Bakara, 2/137)

Ehl-i kitap İslam'dan yüz çevirmiş mi? Evet, çevirmiş. Bu durumda ayet onlar için ne diyor? Diyor ki: **Onlar bir düşmanlık içindedir.** Kime karşı düşmanlık?

- Allah'ın Resulüne karşı düşmanlık;

- Allah'ın kitabına karşı düşmanlık;

- Allah'ın dinine karşı düşmanlık
- Ve Allah'a karşı düşmanlık içindedirler...

Acaba Allah Teala Habib'ine, Kitab'ına ve dinine karşı düşmanlık içinde olanları, cennetine hiç sokar mı? Bu sorunun cevabını, sizlere havale ediyoruz.

7. Allah'ın ayetlerini inkâr edenlerin akıbeti!

Yedinci delilimiz şu:

Al- i İmran suresinin, 4. ayetinde şöyle buyurulmuş:

İِنَّ الدِّينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ هُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ Şüphesiz Allah'ın ayetlerini inkâr edenler onlar için şiddetli bir azap vardır. (Al-i İmran, 3/4)

Şimdi bu ayet üzerinde biraz tahlil yapalım: Ayetin başında, **“Şüphesiz Allah'ın ayetlerini inkâr edenler...”** buyrulmuş. Buradaki ayetlerden murat, Kur'an'ın ayetleridir. Buna göre ayetin manası, **“Allah'ın kitabını inkâr edenler, Kur'an'ı inkâr edenler”** şeklinde olur.

Şimdi sorumuz şu:

- Ehl-i kitap Allah'ın ayetlerini inkâr ediyor mu?

Evet ediyorlar. Onlar Kur'an'ın, Allah'ın kitabı olduğuna inanmıyorlar. Kur'an'ı bir beşer sözü kabul ediyorlar. Bu durumda, ayette bahsi geçen, **“Allah'ın ayetlerini inkâr edenler...”** güruhuna, dahil olmuş oluyorlar.

Peki, bu güruhun akıbeti nedir? Ayet diyor ki: **هَمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ** Onlar için şiddetli bir azap vardır.

Ayetin hükmünü daha iyi anlayabilmek, şöyle toplayalım:

- **Kimler için şiddetli bir azap vardır?** Allah'ın ayetlerini inkâr edenler için.

- Peki, **Ehl-i kitap Allah'ın ayetlerini inkâr ediyor mu?** Evet, ediyorlar.

- **Bu durumda onları bekleyen şey nedir?** Şiddetli azap.

İşte Kur'an böyle diyor. Sonra bir kısım sözde ilahiyatçılar çıkıp, **“Ehl-i kitap cennete girecek.”** diyor. Yahu Allah'ın ayetlerini, Allah'ın kitabını inkâr eden, nasıl cennete girer? Ayet açıkça giremez diyor, ama onlar ayetin beyanına göz kapıyorlar...

Şimdi aynı tahlili, Efendimiz (asm) cihetinden yapalım:

- Peygamber Efendimiz (asm)'a inanmayanların, ona muhalefet ve adavet edenlerin akıbeti ne olacak?

Kur'an birçok ayetiyle, bu sorumuza cevap veriyor. Mesela, Enfal suresi 13. ayette şöyle buyurulmuş:

Kim Allah'a ve Resulüne muhalefet ederse وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ **Şüphesiz Allah, azabı çok şiddetli olandır.** (Enfal, 8/13) فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

Tevbe suresi 63. ayette şöyle buyurulmuş:

Şunu bilmiyor musunuz ki مَنْ يُحَادِدِ اللَّهَ **kim Allah'a ve Resulüne karşı gelirse** فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ **o ateşte ebedir** خَالِدًا فِيهَا **bu büyük bir rezilliktir.** (Tevbe, 9/63) ذَلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ

Tevbe suresi 80. ayette de şöyle buyurulmuş:

Allah onları asla affetmeyecektir. ذَلِكَ فَلَئِنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ **Allah'ın onları affetmeyişinin sebebi şudur: Şüphesiz** بِأَنَّهُمْ

onlar كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ Allah'ı ve Resulünü inkâr etmişlerdir. (Tevbe, 9/80)

Daha bunlar gibi birçok ayet var. Bütün bu ayetlerde, Peygamber Efendimiz (asm)'ı inkâr edenlerin, O'na muhalefet edenlerin, O'na iman etmeyenlerin, cehenneme gireceği beyan buyurulmuştur.

Şimdi sorumuz şu:

- Ehl-i kitap, Peygamberimiz (asm)'ı inkâr ediyor mu? Ediyor.
- O'na muhalefet ediyor mu? Ediyor.
- O'na düşmanlık ediyor mu? Ediyor.
- Peki, bu durumda cennete nasıl girecekler?

Kur'an onlarca ayetiyle, Efendimiz (asm)'a muhalefet edenlerin, O'nu inkâr edip isyan edenlerin, O'na düşmanlık edenlerin, cehenneme gireceğini bildirsin; sonra bazı sözde ilahiyatçılar çıkıp, Ehl-i kitap cennete girecek desin. Vallahi bu, Kur'an'a iftiradır, Allah'a iftiradır.

8. Ehl-i kitaba yapılan davet

Sekizinci delilimiz şu:

Peygamber Efendimiz (asm), sadece putperestleri ve kâfirleri, İslam'a davet etmemiş; Ehl-i kitabı da İslam'a davet etmiş. Mesela Al-i İmran suresinde şöyle buyurulmuş:

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ De ki -Bu hitap, Efendimiz (asm)'a bir emirdir- **تَعَالَوْا** Ey Ehl-i kitap! **gelin** -Neye gelin?- **بِذِكْرِ اللَّهِ** bizimle sizin aranızda eşit olan bir kelimeye **gelin** -o kelime de nedir?- **إِلَّا اللَّهُ** Allah'tan başkasına

ibadet etmememiz وَلَا نُشْرِكْ بِهِ شَيْئًا hiçbir şeyi O'na ortak koşmamamız وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ Allah'ı bırakıp da birbirimizi rabler edinmememiz. (Al-i İmran, 3/64)

Ayette gördüğümüz gibi, Efendimiz (asm), Ehl-i kitabı İslam'a davet ediyor. Onlara diyor ki: **“Allah'tan başkasına ibadet etmeyin; Allah'a hiçbir şeyi ortak koşmayın ve Allah'ı bırakıp birbirinizi ilah edinmeyin...”**

- Peki, Ehl-i Kitap, bu davete icabet etmiş mi?

Hayır, *-pek azı müstesna-* etmemişler. Hâlâ Allah'a evlat isnat edip, Allah'a şirk koşuyorlar. Allah'ın peygamberini ilah kabul ediyorlar. Hristiyanlar Hz. İsa'yı, Yahudiler de Hz. Üzeyir'i, Allah'ın oğlu olarak kabul ediyor ve Efendimiz (asm)'in davetine icabet etmiyorlar. Peki, bu durumda cennete nasıl girecekler?

Yine Al-i İmran suresinde, Efendimiz (asm)'in, onları İslam'a davet etmesi şöyle emredilmiş:

قُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ Kendilerine kitap verilenlere ve ümmilere -yani putperest müşriklere- de ki أَأَسْلَمْتُمْ Siz Müslüman oldunuz mu? فَإِنْ أَسْلَمُوا فَقَدْ اهْتَدَوْا Eğer Müslüman olurlarsa şüphesiz hidayet bulmuş olurlar. (Al-i İmran, 3/20)

Bu ayetin beyanıyla da Efendimiz (asm), onları İslam'a davet etmekle mükelleftir ve davet de etmiştir. Ayet-i kerime, onların hidayette olmasını, Müslüman olma şartına bağlamıştır. Mana-yı muhalifiyle, eğer Müslüman olmazlarsa, hidayette değillerdir.

Peki, onlar Müslüman olmuş mu? Hayır olmamış. Bu durum-da hidayette değiller. Hidayette olmayan cennete nasıl girecek?

Ayet üzerinde söylenecek çok söz var. Ancak bizim bu delil-deki odak noktamız şu:

Misalini verdiğimiz 2 ayet gibi, birçok ayetin beyanıyla, Efendimiz (asm), Ehl-i kitabı İslam’a davet etmiştir. Bu daveti de Allah’ın emriyle yapmıştır.

Burada sorumuz şu:

- Bu davetin bir önemi var mıdır, yoksa laf olsun diye mi davet yapılmıştır?

Herhalde bir önemi vardır. Zira önemi olmayan bir şeyi, Allah peygamberine emretmez...

Bu davetin önemi varsa *-ki var-* Ehl-i kitap bu davete icabet etmemiş, Müslüman olmamış. Eğer bu durumda onların cennete gireceği söylenirse; bu davetin önemsiz bir davet olduğu, icabet şartı bulunmadığı, Allah’ın *-hâşâ-* bunu öylesine emrettiğini kabul etmek gerekir. Yani davete uyarlarsa güzel olur, ama uymazlarsa da bir önemi yok, manasına gelir.

İşte bu kaziye kabul edilmeden, Ehl-i kitabın cennete gideceği kabul edilemez. Bunu kabul eden varsa, ona da deriz ki:

Ey Gafil! Allah hikmet sahibidir, boş iş yapmaz, laf olsun diye emretmez. Eğer Allah onların halinden razı olsaydı ve Müslüman olmalarını istemeseydi; onlarca ayetiyle Peygamber Efendimiz (asm)’e, onları İslam’a davet etmesini emretmezdi. Onların kurtuluşu, bu davete icabetle mümkündür. İcabet eden kurtulur, etmeyen cehenneme gider.

9. Yahudi ve Hristiyanlar hangi şartla mükâfat görebilirler? Dokuzuncu delilimiz şu:

Al-i İmran suresinin, 199. ayetinde; **“Şüphesiz Ehl-i Kitap’tan öyle kimseler vardır ki...”** denilerek söze başlanmış ve ayetin sonunda, **“İşte onlar var ya, Rableri katında onlar için mükâfatları vardır.”** buyurularak, Ehl-i kitap’tan bu kişilerin, mükâfata nail olacakları beyan buyurulmuştur.

Peki, mükâfata kavuşacak olan bu Ehl-i kitabın, sıfatları nedir? Allah onlardan hangi ameli istemiştir?

Şimdi ayete bakarak, sorumuzun cevabını öğrenelim:

Elbette Ehl-i Kitap’tan öylesi vardır ki **وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ** Allah’a iman ederler **وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ** ve size indirilene iman ederler -yani Kur’an’a iman ederler- **وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ** ve kendilerine indirilene iman ederler -yani Tevrat ve İncil’e iman ederler- **خَاشِعِينَ لِلَّهِ** Allah’a karşı huşu ederek **لَا يَشْتَرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا** Allah’ın ayetlerini az bir pahaya satmazlar **أُولَئِكَ هُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ** İşte onlar var ya, Rableri katında onlar için mükâfatları vardır. (Al-i İmran, 3/199)

Bu ayet-i kerimede Allah Teâlâ, mükâfat vereceği **Ehl-i kitab’ın 5 vasfını saydı. Bunlar:**

1. Allah’a iman etmeleri.
2. Kur’an’a iman etmeleri. Yani Müslüman olmaları.
3. Tevrat ve İncil’e iman etmeleri.
4. Huşu sahibi olmaları.
5. Allah’ın ayetlerini az bir pahaya satmamaları.

İşte Ehl-i kitap, bu beş şartla Allah’ın mükâfatına nail olabilirler.

Biz konumuz olan, ikinci şart üzerinde konuşalım.

İkinci Şart: Kur'an'a iman etmeleri, yani Müslüman olmalarıdır. Peki, onlar Kur'an'a iman ediyorlar mı? Hayır etmiyorlar. Bu durumda, mükâfatları için gerekli olan şartı, yerine getirmemiş oluyorlar. Şart yerine gelmezse; meşrut, yani şarta bağlanan şey de yerine gelmez. Bu durumda da onlar için bir mükâfattan bahsedilemez. Mükâfatın olabilmesi için, şart olan, Kur'an'a inanmaları lazım. Bu olmazsa, ahirette tek görecekları şey azaptır.

Eğer şöyle denilse: Onlar diğer şartları yerine getiriyorlar. Hem Allah'a, hem kendi kitaplarına iman ediyorlar. Bir kısmının huşusu da var ve Allah'ın ayetlerini az bir pahaya satmıyorlar. Bu şartları yerine getirmek, mükâfat için yeterli değil midir?

Bu soruya cevabımız şudur:

Eğer bu şartlar yeterli olsa ve Kur'an'a iman etmeleri şartı gerekmeseydi; bu durumda; mükâfat için gerekli olan şartlara, gereksiz olan bir şartın ilavesi söz konusu olur. Yani mükâfatta bir etkisi olmayan Kur'an'a iman şartının; mükâfat için gerekli olan şartlara, ilavesi söz konusu olur. Halbuki belagat ilminde, gereksiz bir şartın, neticeyi tek başına hasıl edecek bir şarta ilavesi caiz değildir. Kur'an ise belagat üzere nazil olmuştur. İşte bu durum da ispat eder ki: Kur'an'a iman, gereksiz bir şart değil, işin olmazsa olmazıdır.

10. Yahudi ve Hristiyanlara yapılan tehdit

Onuncu delilimiz, Nisa suresinin 47. ayetidir. Bu ayet-i kerimede şöyle buyrulmuş:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ Ey kendilerine kitap verilenler -yani Yahudiler ve Hristiyanlar- آمِنُوا بِمَا نَزَّلْنَا indirdiğimiz

şeye -yani Kur'an'a- iman edin مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ -O Kur'an ki- **Yanınızda olanı** -Yani Tevrat'ı ve İncil'i- tasdik edici olarak indirilmiştir. **bir** مِنْ قَبْلِ أَنْ نَطْمِسَ وُجُوهًا فَنَرُدَّهَا عَلَى أَدْبَارِهَا **bir** kısım yüzleri dümdüz edip arkasına çevirmeden önce أَوْ نَلْعَنُهُمْ كَمَا لَعَنَّا أَصْحَابَ السَّبْتِ veya cumartesi ashabına lanet ettiğimiz gibi, onlara lanet etmeden önce. (Nisa, 4/47)

Bu ayet-i celilede Allah Teâlâ, Ehl-i kitabı imana davet ediyor ve diyor ki:

Ey Ehl-i kitap! İndirdiğim Kur'an'a iman edin. O Kur'an ki, sizin kitaplarınızı tasdik eder. Yani Tevrat'ın ve İncil'in, Allah'ın kitabı olduğunu söyler...

Cenab-ı Hak bu davetten sonra, onları tehdit ediyor ve diyor ki:

Bir kısım yüzleri dümdüz edip arkasına çevirmeden önce veya cumartesi ashabına lanet ettiğimiz gibi, size lanet etmeden önce iman edin.

Cumartesi ashabı, Hz. Davud'un kavmidir. Onlara cumartesi günü balık avlamak yasaklanmıştı. Onlar bu yasağı çiğneyip balık avladılar. Allah da onları maymuna çevirdi. Bu kıssa Araf suresinde anlatılır. İşte Allah Teâlâ, Kur'an'a iman etmeyen Ehl-i kitabı, onları lanetlediği gibi bir lanetle tehdit etmiştir. Yine onları, yüzlerini deve ayağı gibi dümdüz edip, başlarını terse çevirmekle tehdit etmiştir. Bu tehditler ispat eder ki, **Ehl-i kitap Kur'an'a imanla mükelleftir.** Zira eğer sadece kendi dinlerine tabi olmaları yeterli olsaydı, Kur'an'a imana davet edilmez ve iman etmezlerse tehdit edilmezlerdi.

Bu makamda şöyle bir soru akla gelebilir:

- Allah onları tehdit etmiş, ama tehdidi yerine getirmemiştir. Bunun sebebi nedir?

Bu soruya âlimler, birkaç cihetten cevap vermişlerdir:

Birinci cevap şudur: Bu tehdit, hepsinin iman etmemesi şartına bağlanmıştı. Abdullah İbni Selam gibi bazıları iman ettiği için, şart bozuldu ve tehdit kaza edilmedi.

İkinci cevap şudur: Bu tehdit hâlâ geçerlidir ve kıyamet kopmadan önce vukua gelecektir.

Üçüncü cevap şudur: Bu tehdit, kıyamet günü vukua gelecektir. Allah kıyamet gününde, onların yüzünü dümdüz edip, onlara lanet edecektir.

Başka cevaplar da verilmiş. Konumuz bu olmadığı için, üçüyle iktifa edelim.

Delili bir daha toparlayalım ve tamamlayalım:

Cenab- Hak Ehl-i kitabı, Kur'an'a iman etmeye davet etmiş ve iman etmemeleri durumunda, onların yüzünü dümdüz etmekle ve onlara lanet etmekle tehdit etmiştir. Bu davet ve tehdit, Kur'an'a imanın, Ehl-i kitap için şart ve lazım olduğunu, ispat etmektedir. Zira eğer Kur'an'a iman, onlar için sadece bir fazilet olsaydı, lanet edilmekle tehdit edilmezlerdi. **Allah'ın laneti** demek, kulun Allah'ın rahmetinden tamamen mahrum olması demektir. Kur'an'a ve İslam'a inanmayan Ehl-i kitap, bu lanete mazhar olduklarına göre, onlar için cennet düşünülemez. **Cennet sadece, Allah'ın rahmetine nail olanların yeridir.**

11. Tek bir peygamberi inkâr eden kâfir olur

On birinci delilimiz, Nisa suresinin 150. ayetidir. Bu ayet-i kerimede şöyle buyrulmuş:

وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ
peygamberlerini inkâr edenler وَيَقُولُونَ نُوْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ
ve Allah ile peygamberlerinin arasını ayırmak isteyenler
وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ أُولَئِكَ سَبِيلًا
bir kısmına iman ederiz, bir kısmını inkâr ederiz diyenler
bunun arasında bir yol tutmak isteyenler
إِنَّهُمْ أَلَا تَعْلَمُونَ أَنَّهُمْ كَافِرُونَ حَقًّا
işte onlar gerçek kâfirlerin ta kendileridir
وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا
biz kâfirler için alçaltıcı bir azap
hazırladık. (Nisa, 4/150-151)

Bu ayet-i kerimede, Allah Teâlâ iki grup hakkında, **“İşte onlar gerçek kâfirlerin ta kendileridir.”** buyurmuş ve onlar için, alçaltıcı bir azap hazırladığını bildirmiştir. Bu iki gruptan **birincisi, Allah’ı ve peygamberlerini inkâr edenlerdir.** Bunlar ateistlerdir. Bunlar hem Allah’ı inkâr ederler hem de peygamberlerini. Bu kâfirler zaten malumunuz...

İkinci gruba giren kâfirler ise, Allah’a iman ediyorlar. Peygamberlere de iman ediyorlar. Bunları kâfir yapan şey, **Allah ile bazı peygamberlerin arasını ayırmak** ve bir kısım peygamberi inkâr etmektir. **Ayetin açık beyanıyla, insan tek bir peygamberi inkâr etse, kâfir olur.**

Yahudiler hem Hz. İsa’yı, hem de Hz. Muhammed (asm)’ı inkâr ediyorlar. Bu iki peygamberle Allah’ın arasını ayırmış oluyorlar. Hristiyanlar ise Hz. Musa’yı kabul ediyor; ancak Hz. Muhammed (asm)’ı inkâr ediyorlar. Onlar da Peygamberimiz (asm) ile Allah’ın arasını ayırmış oluyorlar. **Hem Yahudiler hem de**

Hristiyanlar, lisan-ı halleriyle, “**Biz peygamberlerin bir kısmına iman ederiz, bir kısmını da inkâr ederiz.**” diyorlar. Şimdi Allah’ın onlar hakkında ne buyurduğuna, bir daha bakalım:

Allah ile peygamberlerinin arasını ayırmak isteyenler -Yani bir peygamberi inkâr ederek, Allah ile arasını ayıranlar- **وَيَقُولُونَ نُوْمَنُ بِيْعْضٍ وَنَكْفُرُ بِيْعْضٍ** **bir kısmına iman ederiz, bir kısmını inkâr ederiz diyenler** -Yani mesela, “Biz Hz. Musa’ya iman ederiz, ama Hz. İsa’yı inkâr ederiz.” diyenler. Ya da “Biz Hz. İsa’ya iman ederiz, ama Hz. Muhammed’i inkâr ederiz.” diyenler- **وَيُرِيدُونَ أَنْ يُتَّخَذُوا** **bunun arasında** -yani imanla küfür arasında- **bir yol tutmak isteyenler** **أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا** **işte onlar gerçek kâfirlerin ta kendileridir** **وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا** **biz kâfirler için alçaltıcı bir azap hazırladık.** (Nisa, 4/150-151)

Allah Teâlâ, Yahudiler ve Hristiyanlar hakkında ne buyurdu? Dedi ki:

“Onlar gerçek kâfirlerin ta kendileridir. Biz onlar için alçaltıcı bir azap hazırladık.”

Allah böyle diyor. Onların yaptığı işin; Allah ile peygamberlerinin arasını ayırmak ve peygamberlerin bir kısmına iman edip, bir kısmını inkâr etmek olduğunu söylüyor. Onların kâfir olduğunu ilan ediyor.

Sonra birisi çıkıyor diyor ki: **Ehl-i kitap cennete girecek...**

Yahu Allah’tan kork. Senin hiç mi aklın yok, hiç mi fehmin yok. Sen Allah’a ve Kur’an’a, nasıl iftira edersin. Bu kadar açık ayeti nasıl görmüyorsun?

Görüyorsun ve biliyorsun; ama senin derdin başka. Senin derdin ıslah değil, ifsat. Allah bu ümmete, Kur'an bilgisi versin. Versin de sizin gibi şeytanlara kanmasınlar.

12. Ehl-i kitap Cennet ehli olsaydı, onları dost tutmamız yasaklanır mıydı?

On ikinci delilimiz, Maide suresinin 51. ayetidir. Bu ayet-i kerimede şöyle buyrulmuş:

لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا Ey iman edenler! وَالنَّصَارَى Yahudileri ve Hristiyanları dostlar edinmeyin. بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ Onlar birbirinin dostudur. وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّ مِنْهُمْ Sizden kim onları dost tutarsa, şüphesiz o onlardandır.)Maide, 5/51)

Yahudi ve Hristiyanları dost tutmamız, bu ayetin hükmüyle yasaklanmış. Allah, **“Onları dost tutmayın.”** diyor ve bizi şöyle tehdit ediyor: **Eğer onları dost tutarsanız, onlardansınız.**

Şimdi sorumuz şu:

- Eğer Yahudi ve Hristiyanlar, cennete girecek olursa, bu tehdidin bir manası olur mu?

Onlar cennete girecekse, onlardan olmak bir nimet olur. Ama ayet-i kerimede Allah, **“onlardan olmayın”** diyor. Demek onlar, Allah katında makbul kullar değil. Ve onların varacağı yer, cennet değil...

Şu noktayı da beyan edelim:

Mezkûr ayetin sonunda, إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ Şüphesiz Allah, zalimler kavmine hidayet etmez. (Maide, 5/51) buyrulmuş. Buradaki zalimler, Yahudi ve Hristiyanları dost tutanlardır.

Şunu sormak istiyoruz:

- Onları dost tutanlar zalim oluyorsa, dost tutulan Yahudi ve Hristiyanlar, zalim üstü zalim değil midir?

- Böyle zalimlerin cennete girmesi, nasıl mümkün olur?

- Cennet onları hiç kabul eder mi?

Bir de meseleye şu cihetten bakalım:

1. Bu ve başka ayetlerle, Allah onları dost tutmamızı yasaklıyor.

2. Tevbe suresi 29. ayetle, Allah onlarla savaşmamızı emrediyor.

3. Birçok ayetin hükmüyle, Allah bizi, onlar gibi olmaktan nehyediyor.

Şimdi, “Ehl-i kitap cennete girecek” diyenler, şu sorularımıza cevap versin:

1. Onlar cennete girecekse, Allah onları dost tutmamızı niçin yasaklıyor? Cennet ehlini dost tutmak ve onları sevmek yasaklanırmı?

2. Onlar cennete girecekse, Allah onlarla savaşmamızı neden emrediyor? Cennet ehli, Allah’ın has kullarıdır. Onlarla savaşılır mı?

3. Onlar cennete girecekse, Allah bizi, onlara benzemekten niçin men ediyor? Cennet ehline benzemekten ve onun amelinin taklit etmekten, daha güzel bir şey var mıdır?

Bütün bu tahlillerin neticesi şudur:

Yahudi ve Hristiyanlar, İslam’a girmedikleri müddetçe, cennete giremezler, cennetin kokusunu dahi duyamazlar.

13. İmanı olmayan cennete asla giremez.

On üçüncü delilimiz, Maide suresinin 65. ayetidir. Bu ayet-i kerimede şöyle buyrulmuş:

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا وَاتَّقَوْا Eğer Ehl-i kitap iman edip
takva sahibi olsaydı لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ biz onların günahlarını örterdik
وَلَا دُخْلَانَا لَهُمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ ve onları Naim cennetlerine sokardık. (Maide, 5/65)

Bu ayet-i kerimede Rabbimiz diyor ki: **Eğer Ehl-i kitap iman etseydi...** Bu ifade ispat eder ki, Ehl-i kitap iman etmiyor. Eğer iman etmiş olsalardı, Allah onlar hakkında, “Eğer Ehl-i kitap iman etseydi” buyurmazdı. Böyle buyrulması ispat eder ki, **Ehl-i kitabın Allah katında, makbul bir imanı yoktur.** İmanı olmayanın da cennete giremeyeceği hususunda, hiçbir şüphe yoktur...

Yine ayet-i kerimede Rabbimiz diyor ki: **Eğer Ehl-i kitap takva sahibi olsaydı...** Bu ifade ispat eder ki, **Ehl-i kitabın takvası da yoktur.** Zira eğer takvaları olsaydı, Allah onlar hakkında, “Eğer takva sahibi olsalardı” buyurmazdı. Böyle buyrulması ispat eder ki, Ehl-i kitabın Allah katında, hiçbir takvası yoktur.

Hâlbuki, **أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ Cennet muttakiler için hazırlanmıştır.** (Al-i İmran, 3/133) ayetinin beyanıyla; cennet, takva sahipleri için hazırlanmıştır.

Takvanın birinci mertebesi: Küfür ve şirkten takvadır. Yani küfrü ve şirki gerektiren, söz ve amellerden kaçınmaktır. Ehl-i kitap, takvanın daha birinci mertebesinde sınıfta kalmıştır. Bu durumda, onların cennete girememesi gerekmektedir. Çünkü cennete ancak, takva sahipleri, *-en azından-* takvanın birinci mertebesi ni tahsil edenler girecektir.

Sözün özü: Cennetin anahtarı, imandır ve takvadır. Mezkûr ayetin beyanıyla, Ehl-i kitap bu iki anahtardan mahrumdur. Bu da ispat eder ki, Ehl-i kitap tövbe edip İslam'a girmedikçe, yani hakkıyla iman edip, takvanın birinci mertebesini tahsil etmedikçe, asla cennete giremeyecektir...

14. Ehl-i kitap Kur'an'ı kabul etmedikçe doğru yol üzere değildir.

On dördüncü delilimiz, Maide suresinin 68. ayetidir. Bu ayet-i kerimede şöyle buyrulmuş:

لَسْتُمْ عَلَى شَيْءٍ **Ey Ehl-i kitap!** يَا أَهْلَ الْكِتَابِ **De ki** قُلْ **Siz hiçbir şey üzere değilsiniz** -Yani hak yol üzere değilsiniz; hakikatten hiçbir nasibiniz yok- **حَتَّى تَقِيمُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ** Tevrat ve İncil'i ikame etmedikçe -Yani onlarla amel etmedikçe- **وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ** ve Rabbinizden size indirilen Kur'an'la -amel etmedikçe- (Maide, 5/68)

Bu ayet-i kerimede, Ehl-i kitabın, üç şeyi yapmadıkça, hak üzere olmadığı beyan edilmiştir. **Bunlar:**

1. Tevrat ile amel etmek.
2. İncil ile amel etmek.
3. Kur'an ile amel etmek.

Onlar bu üç şeyi yapmadıkları müddetçe, hak ve hakikat üzere değillerdir. Bu, ayetin apaçık beyanıdır.

Şimdi sorumuz şu:

- Ehl-i kitap Kur'an'la amel ediyor mu?
- Kur'an'ı kabul ediyor mu?

Hayır, kabul de etmiyor, amel de etmiyor. Bu durumda ayetin beyanıyla, **onlar hak üzere olmamış oluyor. Hak üzere olmayanlar, cennete nasıl girecek?**

Yine Allah onlardan, Tevrat ve İncil’le de amel etmelerini istemiş. Burada Tevrat ve İncil’le amel etmekten murat, Müslüman olduktan sonra, hem Kur’an’ın hükümleriyle hem de kendi kitaplarının hükümleriyle, amel etmeleri değildir. Kur’an, o kitapların hükmünü nesh etmiştir. Dolayısıyla onlar Müslüman olduktan sonra, artık kendi kitaplarının hükümleriyle, amel etmezler.

Ayetin emrettiği, Tevrat ve İncil’le amel etmekten murat şudur:

Bu kitaplarda, Peygamberimiz (asm)’ın, haberi ve müjdesi geçmektedir. **Tevrat ve İncil, Peygamberimize imanı emretmektedir.** Bizler, “Gizlenen Gerçekler” adıyla bir eser hazırladık. Bu eserde, Tevrat ve İncil’de, Peygamberimiz (asm)’in geçtiği yerleri gösterdik. Bu esere, **feyyaz.tv** sitemizden ulaşabilirsiniz. Biz şimdi bu kapıyı açmayıp, meselemize dönüyoruz.

Bir daha tekrar edelim:

Tevrat ve İncil’le amel etmek, Peygamberimiz (asm)’a iman etmek demektir. Yoksa Müslüman olduktan sonra, kendi kitaplarıyla amel etmeleri değildir.

Şimdi, şu andaki Ehl-i kitabın haline bakalım:

1. Yahudiler Tevrat ile amel etmiyor. Tevrat, Peygamberimiz (asm)’a imanı emrederken, onlar iman etmiyor. Bırakın iman etmeyi, Peygamberimiz (asm)’den haber veren ayetleri, kitaplarından çıkarmaya çalışmışlar. Onların bu faaliyeti, Kur’an’ın birçok ayetinde anlatılıyor.

2. Hristiyanlar da İncil ile amel etmiyor. İncil’de Peygamberimiz (asm)’a imanı emrederken, onlar da iman etmiyor. Onlar da Peygamberimiz (asm)’den haber veren ayetleri, İncil’den çıkarmaya çalışmışlar. Kur’an, onların bu faaliyetlerini de anlatılıyor.

3. Hem Yahudi hem Hristiyanlar Kur’an’la da amel etmiyor. Değil amel etmek, kabul dahi etmiyorlar.

Şimdi, Allah diyor ki:

Ey Ehl-i kitap! Siz Tevrat’la, İncil’le ve Kur’an’la amel etmedikçe, hak yol üzere değilsiniz. (Maide, 5/68)

Allah böyle diyor ve onların doğru yol üzere olmadığını beyan ediyor. Sonra bir sözde ilahiyatçı çıkıyor ve diyor ki: **Ehl-i kitap cennete girecek...**

Yahu cennet senin mi? Cennetin sahibi diyor ki, onlar bu üç şeyi yapmadıkça, hak üzere değildirler. Ben de hak üzere olmayanı cennetime sokmam. Cennetin sahibi böyle diyor, ama bizim güya ilahiyatçımız, -artık kime yaranacaksa- onlar cennete girecek diyor...

15. Allah’a şirk koşanlar cennete girebilir mi?

On beşinci delilimiz, Tevbe suresinin 30. ayetidir. Bu ayet-i kerimede şöyle buyurulmuş:

وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ Yahudiler: “Üzeyr Allah’ın oğludur.” dediler. وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ Hristiyanlar da: “Mesih Allah’ın oğludur.” dediler. ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ Bu onların ağızlarıyla -uydurdukları- sözlerdir. يُضَاهَوْنَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ Daha önce inkâr etmiş olanların sözlerine benzetiyorlar. قَاتِلْهُمْ اللَّهُ أَنِّي يُؤَفِّكُونَ Allah onları kahretsin!

Nasıl da -haktan- çevriliyorlar! (Tevbe, 9/30)

Bu ayet-i kerime, Yahudi ve Hristiyanların inancını açıklamaktadır. Yahudiler Hz. Üzeyr'in; Hristiyanlar da Hz. İsa'nın, Allah'ın oğlu olduğuna inanmaktadırlar. Yani Allah'ın peygamberlerini, Allah'a ortak koşmaktadırlar. Buna, “Allah’a şirk koşturmak” denir.

O zaman, şimdi cevabını arayacağımız soru şudur:

- Allah’a şirk koşanlar cennete girebilir mi?

Cevabı Kur’an versin; Maide suresi 72. ayette, şöyle buyrulmuş:

فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ مَنْ يُشْرِكُ بِاللَّهِ Kim Allah’a şirk koşarsa فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَمَأْوَاهُ النَّارُ Allah ona cenneti haram eder Onun varacağı yer ateştir. (Maide, 5/72)

Nisa suresi 48. ayette, şöyle buyrulmuş:

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ Allah, kendisine şirk koşulmasını asla affetmez. (Nisa, 4/48)

Daha bunlar gibi onlarca ayet var. Sözü uzatmamak için, hepsini nakletmiyoruz.

Şimdi ayetleri esas alarak, şu soruların cevabını bulalım:

1. Allah kendisine şirk koşana cenneti haram etmiş mi? Etmiş. Delilimiz, Maide suresi 72. ayet.

2. Allah kendisine şirk koşanı asla affetmeyeceğini beyan etmiş mi? Etmiş. Delilimiz, Nisa suresi 48. ayet.

3. Yahudiler ve Hristiyanlar Allah’a şirk koşmakta mıdır? Evet, şirk koşmaktadır. Yahudiler Hz. Üzeyr'i; Hristiyanlar da

Hız. İsa'yı, Allah'a ortak koşmaktadırlar. Delilimiz, Tevbe suresi 30. ayet.

4. Allah Yahudi ve Hristiyanlara lanet etmiş midir? Evet etmiştir. Ayetin sonunda Allah onlar hakkında, **فَاتْلَهُمُ اللَّهُ** Allah onları kahretsin, diyerek, onlara lanet ediyor...

Peki, bu durumda, **“Yahudi ve Hristiyanlar cennete girecek.”** diyenler, Kur'an'a ve Allah'a iftira etmiş olmuyor mu? Kur'an: **“Onlar müşriktir.”** diyor. Allah: **“Ben müşrikleri asla affetmem, onları cennetime sokmam, onların varacağı yer ateştir, onlara lanet olsun.”** diyor. Sonra kendini bilmez, sözde bir ilahiyatçı çıkıp, **“Ehl-i kitap cennete girecektir.”** diyor.

Buraya kadar, Ehl-i kitabın cehennem ehli olduğunu, ayetlerle ispat ettik ve birçok delil gösterdik. Daha gösterebileceğimiz birçok delil var. Ancak bu kadar delilden sonra, daha fazlasını göstermek, sizleri sıkar düşüncesiyle, delil olarak başka ayet göstermiyoruz.

Bundan sonra, Ehl-i kitab'ın cennete gireceğini söyleyenlerin sözlerine cevap vereceğiz.

Ehl-i kitab'ın cennete gireceğini söyleyenlerin iddialarına cevaplar

1. “Kendilerine kitap verdiklerimiz onu hakkıyla okurlar.” ayetinin izahı

Ehl-i kitab'ın cennete gireceğini söyleyenlerin bazı sözleri var.

Birinci sözleri şöyle: Onlar diyorlar ki;

“Bakara suresinin, 121. ayetinde şöyle buyrulmuş: **‘Kendilerine kitap verdiğimiz o kimseler, kitabın tilavetini hakkıyla**

la okurlar.’ Bu ayette ehl-i kitabın, kendi kitaplarını hakkıyla okuduklarından bahsedilmiş. Allah onları, **kitaplarını hakkıyla okurlar** diyerek övüyor. Allah’ın övdüğü kimseler, elbette cennet ehli olmalıdır.”

İşte onlar böyle bir hezeyanda bulunuyorlar. **Biz de onlara diyoruz ki:**

Yahu siz Kur’an’ı hiç anlamıyorsunuz. Vallahi Kur’an bir vadide, siz başka bir vadidesiniz. Kur’an’la aranızda, yerle gök arası kadar bir mesafe var. Ayetin neresinde, Ehl-i kitabın cennete gireceğinden bahsediliyor? Sizin yaptığınız, ayeti tahriftir. Şimdi mezkûr ayetin doğru izahını yapalım. Yapalım da sizlerin ne kadar sapkın ve cahil olduğu, bir daha ortaya çıksın.

Ayet-i kerimde deniliyor ki: **“Kendilerine kitap verdiğimiz kimseler, kitabı hakkıyla okurlar.”**

“Kendilerine kitap verilenler kimlerdir?” ifadesi hususunda, **4 farklı izah** vardır.

İmam Nesefî, Fahu’r Razi ve İmam Alusi’ye göre, kendilerine kitap verilenler, Peygamberimiz (asm)’ın ashabıdır. Bu durumda kitap, Kur’an olmuş olur. Ayetin manası da şöyle olur: **Kendilerine kitap olarak Kur’an’ı verdiğimiz sahabeler, Kur’an’ı hakkıyla okurlar.**

Kur’an’ı hakkıyla okumaktan murat da onu okurken huşu ile okumak, manasını tefekkür etmek, helalini helal bilmek, haramını haram bilmek ve bütün hükümlerini kabul etmektir.

Bu, ayetin izahı hakkındaki **Birinci görüştür.**

İkinci görüş, İmam Nesefî ve İmam Alusi'nin ikinci izahıdır. Onlar der ki: Ayetteki **“Kendilerine kitap verilenlerden”** murat, **Yahudi iken İslam'a giren Abdullah İbni Selam ve emsalidir.** Bu durumda ayetteki kitap, **“Tevrat”** olur. Ayetin manası da şöyle olur:

“Kendilerine Tevrat'ı verdiğimiz kimseler -Yani Abdullah İbni Selam ve emsali- Tevrat'ı hakkıyla okurlar.”

Tevrat'ı hakkıyla okumaktan maksat da şudur:

Tevrat, Hz. Muhammed (asm)'dan haber vermekte ve Ona iman edilmesini emretmektedir. İşte bu zatlar, Tevrat'ı hakkıyla okuyarak, Efendimiz (asm)'ın alametlerini bildiler ve Ona iman ettiler... Bu, ayetin izahı hakkındaki İkinci görüştür.

Üçüncü görüş, İmam Nesefî ve İmam Alusi'nin üçüncü izahıdır. Bu imamlar üçüncü izah olarak derler ki:

Bunlar, Hristiyanlardan İslam'a giren 40 kişidir. Bunların 32'si Yemen'den, 8'i Şam'dandır. Cafer İbni Ebi Talib ile Habeşistan'dan gelmişlerdir.

Bu izaha göre, ayetteki kitaptan murat, **“İncil”** olur. Ayetin manası da şöyle olur:

“Kendilerine İncil'i verdiğimiz kimseler -yani mezkûr kırk kişi- İncil'i hakkıyla okurlar.”

İncil'i hakkıyla okumaktan maksat da şudur:

İncil, Peygamberimiz (asm)'dan haber vermekte ve Ona iman edilmesini emretmektedir. İşte bu zatlar İncil'i hakkıyla okuyarak, Efendimiz (asm)'ın alametlerini bildiler ve ona iman

ettiler. Bu, ayetin izahı hakkındaki Üçüncü görüştür.

Dördüncü görüş, İbni Kiysa'nın izahıdır. Bu izaha göre, “kendilerine kitap verilenler”den maksat, peygamberlerdir. Bu durumda ayetteki kitap, cins isim olur ve bütün peygamberlere verilen kitapları içine alır. Ayetin manası da şöyle olur:

“Kendilerine kitap verdiğimiz peygamberler, kendilerine verilen kitabı hakkıyla okurlar.”

Ayete dört farklı izah yaptık. Şimdi soruyoruz:

- Bu ayetin, Ehl-i kitab'ın cennete girmesiyle ne alakası var?

Hiçbir alakası yok. Lakin bu fitneciler, Kur'an'ı bilmeyenleri kolayca aldatıyorlar. Alakası olmayan ayetleri gösterip, Kur'an ilmi olmayanları yoldan çıkarıyorlar. Allah bunların şerrinden, Ümmet-i Muhammedi muhafaza etsin. Ümmeti Muhammed'e de Kur'an'ı anlama, ve fitneciyi tanıma basireti versin. Amin...

2. Ehl-i kitap içindeki dosdoğru ümmet kimdir?

Ehl-i kitab'ın cennete gireceğini söyleyenlerin, ikinci sözlerine cevap vereceğiz.

Onlar diyorlar ki:

Âl-i İmran suresinin, 113. ayetinde şöyle buyrulmuş:

‘Ehl-i kitap içinde, istikamet sahibi bir topluluk vardır ki, gece saatlerinde secde ederek Allah'ın ayetlerini okurlar.’

“Bu ayette, Ehl-i kitap'tan bir topluluğun, istikamet sahibi olduğu beyan edilmiş ve onlar, gece saatlerinde, Allah'ın ayetlerini secdede okumakla methedilmiş. Allah, Ehl-i kitap'tan olan bu

topluluğu övüyor. Allah'ın övdüğü kimseler, elbette cennet ehli olmalıdır. Bu da ispat eder ki, kendi dinlerini doğru yaşayan Yahudi ve Hristiyanlar, cennete girecektir...”

İşte onlar böyle batıl bir söz söylüyorlar. Her zaman dediğimiz gibi, hem bilmiyorlar hem de bilene sormuyorlar. Hem Kur'an'ı anlamıyorlar hem de anlayanların eserlerini okumuyorlar. Hem sapıyorlar hem de saptırıyorlar.

Şimdi mezkûr ayetin izahını yapalım. Bakalım, ayette kimden bahsediliyormuş:

İbni İshak, İmam Taberani ve İmam Beyhaki; İbni Abbas Hazretlerinin, bu ayet-i kerime hakkında şöyle dediğini naklediyorlar:

“Yahudilerden Abdullah İbni Selam, Selebe İbni Sa'ye, Üseyd İbni Sa'ye, Eseyd İbni Übeyd gibi bazı Yahudiler, iman edip Müslüman olunca, Yahudi âlimleri dediler ki:

‘Muhammed’e ancak bizim en kötülerimiz iman etti ve tabi oldu. Eğer onlar bizim iyilerimizden olsalardı, babalarının dinlerini bırakıp, başka dine girmezlerdi.’

“İşte onların böyle demeleri üzerine, Allah Teâlâ, Müslüman olan bu kişilerin, faziletini beyan etmek için, bu ayet-i kerimeyi indirmiştir.” (*Suyûtî ve Kurtûbî tefsirleri*)

Demek ayette zikredilen, **“Ehl-i kitap içinde, istikamet sahibi bir topluluk vardır.”** ifadesiyle, Yahudi iken Müslüman olan, bu kişiler kastedilmiştir.

Peki, bu izahı kim yapıyor? Sahabenin en büyük müfessirlerinden olan; **“Devemin yularını kaybetsem, Kur'an'da bu-**

lurum.” diyen, İbni Abbas Hazretleri yapıyor. Bir ayeti doğru anlamak için, ayetin iniş sebebini bilmek lazım. İniş sebebi bilinmeden ayete mana verilirse, ayet yanlış anlaşılır.

Bu ayet, **Yahudi iken Müslüman olan zatlar hakkında inmiş**; hem onları hem de onlar gibi Müslüman olanları methetmiş. Yoksa ayetin, Yahudilik ve Hristiyanlıkta ısrar edenlerle, hiçbir alakası yoktur. Ve şimdiye kadar hiçbir âlim, hiçbir müfessir, ayeti bu fitneciler gibi izah etmemiştir.

Biz şimdi, ayeti kafalarına göre izah eden, bu fitnecilere diyoruz ki: Hadi hiçbir âlimin sözünü kabul etmiyorsunuz. Siz hepsinden daha âlimsiniz. İyi de ayeti böyle izah ettiğinizde, daha önce gösterdiğimiz, Ehl-i kitab'ın cehenneme gireceğiyle ilgili ayetleri, nasıl izah edeceksiniz? Hadi edin de görelim... Yoksa o ayetlere göz mü yumacaksınız? Ya da Mushaf'tan mı çıkaracaksınız? Onca ayeti ne yapacaksınız, bize söyleyin de bilelim?..

3. Cehalet iki çeşittir

Ehl-i kitab'ın cennete gireceğini söyleyenlerin, üçüncü sözlerine cevap vereceğiz.

Onlar diyorlar ki: Bakara suresinin, 62. ayetinde şöyle buyrulmuş:

“Şüphesiz iman edenler, Yahudiler, Hristiyanlar ve Sabîîler, bunlardan her kim Allah’a ve ahiret gününe iman eder ve salih amel işlerse, onların Rableri katında mükâfatları vardır.”

Onlar diyorlar ki: Bu ayet, Yahudi ve Hristiyanların, cennete gireceğine delilmiştir...

Onlara evvela deriz ki: Cehalet ikidir:

1. Cehl-i Basit: Bu grupta olanlar; bilmezler, ama bilmediklerini bilirler. Bunların ıslahı kolaydır.

2. Cehl-i Mürekkep: Bu gruba giren cahiller ise bilmezler, ama bilmediklerini de bilmezler. Kendilerini bilir zannederler. Bunların ıslahı çok zordur.

İşte mezkûr ayeti, Ehl-i kitab'ın cennete gireceğine delil yapanlar, cehl-i mürekkep içindedir. Bilmiyorlar, ama kendilerini biliyor zannediyorlar. Bunların ıslahı çok zordur. Biz onları ıslah için değil, onların sözleriyle zehirlenenler için, şimdi ayetin doğru izahını yapacağız. Hem bu sayede, bunların nasıl bir cehalet içinde olduğu ve daha okuduklarını anlamaktan aciz oldukları, gün yüzüne çıksın...

Ayette 4 gruptan bahsedilmektedir: **İman edenler, Yahudiler, Hristiyanlar, Sabiîn.**

Sabiîn, bir görüşe göre yıldızlara tapanlar, diğer bir görüşe göreyse, meleklerle tapanlardır. Şimdi biz, ayeti daha kolay anlayabilmek için, her bir grup üzerinde, tek tek tahlil yapalım. Baştaki **“iman edenleri”** en sona bırakıp, Yahudilerle başlayalım...

Allah Yahudiler hakkında diyor ki:

“Yahudilerden her kim, Allah’a ve ahiret gününe iman eder ve salih amel işlerse, onların Rableri katında mükâfatları vardır.”

Siz bu ifadeden ne anlıyorsunuz? Kolay tahlil edebilmemiz için, cümleyi kısaltalım: **Yahudilerden her kim iman ederse...**

Bu cümleden, Yahudilerin Allah katında, makbul bir imanları olmadığı anlaşılmaz mı? Eğer makbul bir imanları olsaydı, Allah,

“Yahudilerden her kim iman ederse” buyurmazdı. Zira iman etmiş olandan, bir daha iman istenmez. Bu, **tahsil edilmiş bir sıfatın tekrar tahsilini istemek olur** ki, bu caiz de değildir, mümkün de değildir.

Bu durumda, Yahudilerin imanının makbul olmadığı, onların küfür içinde olduğu anlaşılmaktadır. O zaman ayetin manası şu olur:

“Yahudilerden her kim, Kur’an’ın belirttiği üzere Allah’a iman eder; Kur’an’ın tarif ettiği şekilde ahirete iman eder ve Kur’an’ın belirttiği salih ameli işlerse; yani mümin olursa, onlar için Allah katında bir mükâfatları vardır.”

İşte ayetin manası budur. Ayet, mevcut Yahudilerin cennete gireceğine değil, kâfir olduklarına delildir. Ve cennete girmeleri, Kur’an’ın tarif ettiği iman ve salih ameli tahsil etme şartına bağlanmıştır...

Aynı tahlili şimdi, Hristiyanlar hakkında yapalım. Allah Hristiyanlar hakkında diyor ki:

“Hristiyanlardan her kim, Allah’a ve ahiret gününe iman eder ve salih amel işlerse, onların Rableri katında mükâfatları vardır.”

Kolay tahlil edebilmemiz için, cümleyi kısaltalım: **Hristiyanlardan her kim iman ederse...**

Bu cümleden de Hristiyanların Allah katında, makbul bir imanları olmadığı anlaşılmaz mı? Zira makbul bir imanları olsaydı, Allah, **“Hristiyanlardan her kim iman ederse”** buyurmazdı. İman etmiş olandan, bir daha iman istenmez. Bu, tahsil edilmiş bir sıfatın, tekrar tahsilini istemek olur ki, bu caiz de değildir, mümkün de değildir.

Bu durumda, Hristiyanların imanının makbul olmadığı, onların küfür içinde olduğu anlaşılır. O zaman ayetin manası şu olur:

“Hristiyanlardan her kim, Kur’an’ın belirttiği üzere Allah’a iman eder; Kur’an’ın tarif ettiği şekilde ahirete iman eder ve Kur’an’ın belirttiği salih ameli işlerse; yani mümin olursa, onlar için Allah katında bir mükâfatları vardır.”

İşte ayetin manası budur. Ayet, mevcut Hristiyanların cennete gireceğine değil, kâfir olduklarına delildir. Ve cennete girmeleri, Kur'an'ın tarif ettiği iman ve salih ameli tahsil etme şartına bağlanmıştır.

Aynı tahlili, Sabiûn içinde yapabilirsiniz. Sözü uzatmamak için, biz bu tahlili yapmıyoruz...

Bu makamda, şöyle bir soru akla gelebilir:

Ayetin başında, **“İman edenlerden”** bahsedilmiş. Bizim yaptığımız tahlile göre, ayetin manası şöyle olur:

“İman edenlerden her kim, Allah’a ve ahiret gününe iman eder ve salih amel işlerse...”

Kolay tefekkür edebilmemiz için cümleyi kısaltalım: **İman edenlerden her kim iman ederse...**

Bu durumda, iman edenlerden tekrar iman istenmiş olur. **Tahsil edilen sıfatın, tekrar tahsili mümkün değilse, buradaki muamma nasıl çözülecek?**

Müfessirler, ayetteki **“iman edenler”** ifadesiyle, kimlerin kastedildiği hususunda, farklı izahlar yapmışlardır.

Süfyan-ı Sevri Hazretleri, ayetteki iman edenlerle, **münafıkların** kastedildiğini belirtir ve şöyle der:

Allah Teâlâ bu surenin evvelinde, münafıkların yolunu; sonra da Yahudilerin yolunu beyan etmiştir. Burada da sıra aynıdır. Ayetteki “**iman edenler**” ifadesinden maksat, münafıklardır. Onlar dilleriyle iman ettikleri için, Allah onları böyle vafsetmiştir. Buna göre ayetin manası şöyle olur:

“Dilleriyle iman eden münafıklardan, her kim tövbe eder; kalben Allah’a ve ahirete iman eder ve sahil amel de işlerse, onların Rableri katında mükâfatları vardır.”

Ayet hakkındaki **İkinci görüş**, İbni Abbas Hazretlerinin görüşüdür.

İbni Abbas Hazretlerinin görüşüne göre, ayetteki “**iman edenlerden**” murat, Peygamberimiz (asm) gönderilmeden önce, Yahudilik ve Hristiyanlığın batıl itikadından uzak olarak, Hz. İsa'ya iman etmiş olan kimselerdir. Mesela, **Kuss b. Sâide, Rahîp Bahîrâ, Habibu'n-Neccâr, Varaka b. Nevfel, Selman-ı Fârisi, Ebu Zerr Gıfârî, ve Necâşî'nin** heyetindeki kimseler gibi...

Ayet hakkındaki **Üçüncü görüş**, kelam âlimlerinin görüşüdür. Onlar derler ki:

“Ayetin başındaki “**iman edenler**” ifadesiyle, **geçmişte** iman edenler kastedilmiştir. Devamında gelen “**Her kim iman ederse**” ifadesiyle ise, **gelecekte** iman edenler kastedilmiştir. Lafızların muhatabı farklıdır.”

Ayetteki “**iman edenler**” ifadesiyle ilgili, başka izahlar da vardır. Sizleri sıkmamak için hepsini nakletmiyoruz. İşin özü, ayetin, Ehl-i kitab'ın cennete gireceğiyle, hiçbir alakasının olmamasıdır. Bilakis ayet-i kerime, onların mevcut imanlarının, Allah katında makbul olmadığına delildir ve onların kurtulması, ancak ve ancak, Kur'an'ın tarif ettiği şekilde, Allah'a ve ahirete iman edip, Kur'an'ın tarif ettiği salih ameli işlemeleriyle mümkündür...

Rabbimize hamdüsenâ olsun, bir imani meseleyi, tahkiki bir surette bize yazdırdı, anlattırdı, bizi bu hizmette istihdam etti. Rabbim bunu bizim, bu hizmette emeği geçenlerin ve bu cevapları halisane okuyup yayılmasına çalışanların günahlarına kefarete yapsın. Bizleri iman hizmetinde, daim ve kaim eylesin. Bizi kendine kul, Habib'ine ümmet eylesin. Amin. Amin. Amin...

Bazı sözde ilahiyatçılar,
Ehl-i kitap olan Yahudi ve Hristiyanların,
cennet ehli olduğunu söylemektedirler.
Bizler, onların bu sözlerinin ne kadar yanlış
olduğunu ve Ehl-i kitabın cehennem ehli
olduğunu, inşallah kati bir surette ispat ettik.

Biz “**ehl-i kitap, cehennem ehlidir**” derken,
Peygamber Efendimiz (asm)’ı duymuş,
işitmiş; ama iman etmemiş
Yahudi ve Hristiyanları
kastediyoruz.